

„fuldt kompetent“ Repræsentant for Politiet til rede i hvert af de Retsmøder, som kunne blive afholdte af de flere Undersøgelsesdommere — men vel ogsaa stundom uden for Kjøbenhavn paa Grund af særlige personlige Forhold, kan stille sig saaledes, at det vilde være ønskeligt at kunne lægge Ledelsen af Undersøgelsen i den erfarne og muligvis mere overlegne Dommers Haand. Men hertil aabnes der jo ogsaa for saa vidt Adgang ved de Bestemmelser, som indeholdes i 2dét Stykke af Mindretallets § 205 om, at Dommeren af egen Drift kan beslutte Retshandlinger, som Parterne ikke have begæret, naar han finder dem fornødne for Øjemedet, navnlig i Sigtedes Interesse, og at han bør vaage over, at Undersøgelsen fremmes med størst mulige Hurtighed m. v. Paa denne Maade gøres det muligt, at Udviklingen, uden strængt at indsnævres indenfor skarpe Grænser kan foregaa paa den med Forholdene, ogsaa i Fremtiden, naturligst og bedst stemmende Maade. Om det nu end kunde siges, at gennem denne sidste Tilføjelse til Mindretallets Forslag paa den ene Side og gennem Flertallets Anerkendelse af Parternes Ret til at fremsætte Begæring om Foretagelse af enkelte Undersøgelser paa den anden Side nærme de to Forslag sig praktisk taget i ikke uvæsentlig Grad til hinanden, har Mindretallet dog ment at maatte fastholde sin Synsmaade som den principielt rigtige, og foreslaar i Overensstemmelse hermed at affatte Udkastets § 205 saaledes:

§ 205.

„Om de Retshandlinger, der skulle foretages til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed, tager Dommeren Beslutning i Henhold til Begæring fra Parterne. Det paahviler som Følge heraf Politimesteren at ledsage sin Begæring om Forundersøgelse med de fornødne nærmere Begæring om Indkaldelse af Vidner m. v. samt, efterhaanden som Forundersøgelsen skrider frem, at fremkomme med yderligere Begæring i saa Henseende, for saa vidt det fremkomne giver Anledning dertil. Tilsvarende Pligt paahviler Forsvareren i Sigtedes Interesse. Ogsaa uden for de Undtagelsstilfælde, hvor Overanklageren paataler for Undersøgelsesretten, er han berettiget til at henvende saadanne Begæring til den.

Retshandlinger, som Parterne ikke have begæret, kunne dog besluttes af Dommeren af egen Drift, naar han finder dem fornødne for Øjemedet, navnlig i Sigtedes Interesse. Derhos bør Dommeren vaage over, at Undersøgelsen fremmes med størst

mulige Hurtighed og kan i den Anledning rette Opfordring til Politimesteren samt efter Omstændighederne ved Kendelse forhæve en Fængsling, der utilbørlig forlænges.

Findes en Begæring ikke at kunne tages til Følge, afsiges Kendelse.“

Herefter vil endvidere i § 206 Ordene: „Ledes Forundersøgelsen af“ være at ændre til „Føres Forundersøgelsen af“ og i § 222 Ordene: „som tidligere har foretaget Forundersøgelse i Sagen“ være at ændre til: „for hvilken der tidligere har været foretaget Forundersøgelse i Sagen“.

I Sammenhæng med det her fremstillede maa endvidere fremhæves et andet Hovedpunkt, Sagens Forberedelse vedrørende, med Hensyn til hvilket der vel ikke foreligger nogen dobbelt Indstilling fra Kommissionens Side, men hvor dette Resultat kun er naaet ved, at Flertallet har gjort en efter dets Standpunkt betydelig Indrømmelse over for Ønsket om at muligggøre og lette Anklageprincipets Gennemførelse i det videst mulige Omfang.

Der sigtes herved til, at, *medens det tidligere Udkast foreskrev, at Retshandlinger mod en mistænkt kun kunde begæres i Forbindelse med Andragende om Forundersøgelse eller Tiltale for den dømmende Ret, er saadan Regel ikke optaget i nærværende Udkast.* Det staar tværtimod, som allerede lejlighedsvis berørt, ogsaa efter Flertallets Forslag Paatalemyndigheden frit for, at begære hvilke som helst Retshandlinger foretagne mod en mistænkt, uden samtidig at fremsætte Begæring om Sagens Overgang til retslig Forundersøgelse. For saa vidt derfor Paatalemyndigheden ikke selv nærer noget Ønske om saadan Overgang, og endvidere Retten, hvem der ved § 195 er tillagt et selvstændigt Skøn med Hensyn til Betimegheden og Forsvarligheden af en begært Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse eller Fængsling, ikke nærer nogen Betænelighed ved at efterkomme Paatalemyndighedens Begæring, er der intet til Hinder for, at en Sag til Trods for, at der i samme er gjort Brug af et af de nævnte Midler, beholdes paa Efterforskningsstadiet, lige til Tiltale rejses for den dømmende Ret.

Spørger der saa, hvornaar der da herefter bliver Spørgsmaal om retslig Forundersøgelse, maa Svaret blive, at saadan vil begynde, dels hvor Paatalemyndigheden selv ønsker at søge Støtte i den supplerende Kontrol, som Retten ifølge § 205 skal udøve under denne, dels hvor den Frist, som Retten, jfr. § 167, skal vedføje en under Efterforskningen afsagt Fængslingskendelse, er